HAFTALIK MİZAH DERGİNİZ

Dinozor

30 NİSAN 1998 PERŞEMBE SAYI: 40 100 BİN LİRA

1 MAYIS İŞÇİ BAYRAMI KUTLU OLSUN!

Akşamsefası

► DYP'li eski Devlet Bakanı Bahattin Şeker, askere çağrıldı!..

► ülkenin en güzel yerlerinden Sinop İnceburun'a dikilecek olan nükleer santral, yurdu çokuluslu şirketlere satışın, ahlaksız politikacıların ve yoz aydınların anıtı olarak çocuklarımıza kalacaktır!...

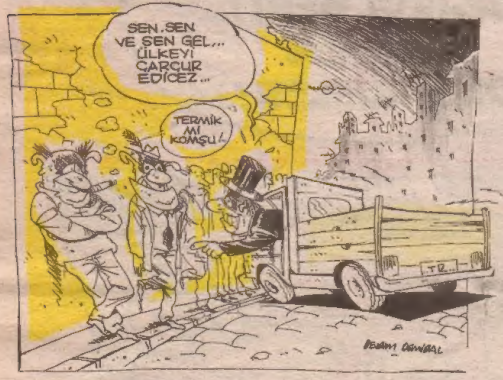

► Tuvalette intihar ettiği söylenen Ali Serkan Eroğlu'nun, asılmadan önce bayıltıldığı ortaya çıktı...

MAKSİM TEKRAR KAPANDI

13 yıl aradan sonra geçtiğimiz günlerde tekrar açılan efsanevi Maksim Gazinosu, hiç açılmamak üzere tekrar kapatıldı. Kapatma nedeni üzerine açıklamalarda bulunan gazinocular kralı Fahrettin Aslan, "Büyük umutlarla açmıştık, fakat şimdi rahmetli olmuş birtakım eski üstadlarımızın sesine kulak vererek kapatmak zorunda kaldık... Sanatçılarımız sahneye çıkınca, sürekli olarak gaipten sesler duymaya başladık. 'Yeter artık... bu ne biçim ses, bu ne biçim okumak. Hani makam bilgisi, hani solfej.. Sus lütfen...' gibi sesler duyuyorduk. Bu seslerin, Münir Nurettin, Selahattin Pınar, Zeki Müren gibi rahmetli üstadlara ait olduğunu anladık. Onların ruhuna daha fazla eziyet etmemek için, Maksim'i kapatıyoruz..." dedi...

► CHP, Alman Sosyal Demokrat Partisi'nin "+ ve =" formülünü simge olarak aldı...

► ANAP, deri toplama yetkisini Özal zamanında olduğu gibi, THK'dan alıp Fak-Fuk-Fon'a vermek üzere...

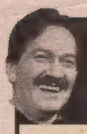

FERHAN ŞENSOY

ÇOCUK CUMHURİYET BUNAK CUMHURİYET

Yıl 1927. Cumhuriyet 4 yaşında, daha doğru dürüst konuşamıyor. Adam gibi yürüyemiyor. Elinden tutanlar var. Yol yordam gösterenler var. Koskoca Osmanlı mirasını devralıyor, 4 yaşında bir çocuk.

İstanbul Hazine-i Evrak'ından bir kısmının satılmasına karar verilir. Kimin karar verdiği belli değil, 4 yaşında çocuk karar verecek değil ya buna.

- Bu kaatlar n'olucak?

sorusunu sorarak ve kimseden n'olacağına dair somut bir yanıt alamayarak dellenen bir memurun babalaması sonucu satılmasına karar verilen bu yüzlerce ton işe yaramaz kâğıda, Edirne'de oturan Bulgar uyruklu bir Musevi talip olur.

O memurla, o Musevi tanışmakta mıdır? Musevinin kâğıtları alması memura bir avanta sağlamış mıdır, bilemiyoruz. Belki de memura gelip;

- Bu kaatlar n'olucak?

diyalektik sorusunu sorarak olayları başlatan da o Musevidir. Bu konuda da bilgimiz yok. Bildiğimiz o ki, o Musevi okkası doksan paradan alır, bu üç yüzbin okka kâğıdı. Amacı kâğıdı Çekoslovakya'da bir kâğıt fabrikasına satmaktır. İlk parti 18 vagon kâğıt Sirkeci garından yola çıkar. Vagonlar Sofya'dan geçerken Sofya'dan geçen her treni idik didik aramaktan özgün bir zevk alan Bulgarlar, bu kâğıtlarda ne yazıyor acaba gibi bir derde de düşerler. Bulgar gümrük memurları arasında, eski Türkçe bilen biri bulunur ve kâğıtları inceleyen o tip, gözlerine inanamaz. Söz konusu işe yaramaz kâğıtlar, **Abdülmecit** ve **Abdülaziz** dönemine aitresmi dosyalardır. Bulgar resmi makamları olaya el koyar ve içinde Balkanlar'ın o dönemine ait gizli ve özgün vesikalar da bulunan bu kâğıtları o Museviden satın alır. Bu durum Musevinin de işine gelir. Ta, Çekoslovakya'ya götürüp üç kuruşa satacağına, yolun yarısında Bulgarlara daha güzel bir paraya satar kâğıtları.

Olay Bulgar gazetelerine yansır; bizim gazeteler olayı ordan, 4 yaşındaki Cumhuriyet de durumu bizim gazetelerden öğrenir.

Uzun görüşmeler sonucu, yedi ay sonra geri alınan bu kâğıtlarımızın içinden değerli vesikaların ayıklanarak, bize geri kalanın iade edilmesi de işin acıklı yanı.

İade etmeyebilirlerdi. Hoş iade edilen kâğıtların nerde olduğu, hepsinin korunup korunmadığı da tarafımdan bilinmiyor. Belki de odacının biri o çok soğuk 1928 kışında bir bölümüyle soba tutuşturdu.

Sen okkası doksan paradan tarihini satıyorsun; Bulgar uyanmasa, Çekoslovakya'da hamur olup yeni kâğıda dönüşecek, o kâğıdın üstüne yeni tarih atılacak.

Fakat tabii Cumhuriyet 4 yaşında o zaman, olayları tam çakamıyor, 75 yaşına erip bunayınca da, Abdülhamit'in mührü, Abdülmecit'in çalar saati peşinde, uluslararası açık artırmalara koşuyor.

DİNOZOR
Sayı: 40
30 Nisan 1998

İmtiyaz Hakkı Sahibi: Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık AŞ adına **Orhan Erinç** • *Yazişleri Müdürü:* Zafer Temoçin • *Basıldığı Yer:* Yeni Gün Haber Ajansı AŞ • *Yayına Hazırlayan:* Yedi Mayıs Haber Ajansı AŞ • *Grafik Uygulama:* Fenni Özalp • *Kaligrafi:* Şevki Sayışman

Tel: (0212) 512 05 05 / 428-429 • *Faks:* (0212) 512 48 30
Adres: Türkocağı Caddesi, 39/41Cağaloğlu / İstanbul

► Baykal, Erken Seçim'le yatıp Erken Seçim'le kalkıyor...

► Mesut Yılmaz, koltuğunu koruma uğruna Deniz Baykal'ın bir dediğini iki etmiyor...

HAFTALIK MİZAH DERGİNİZ

DinozoR

► GÜNEŞ TANER: "Bende devrimci ruh var!"

DİNOZOR'DA BARIŞ

"Yüzünü" göstermek için milyarlar alan Sibel Can, vergi konusunda "yüzsüzlüğü" seçti!

••••••

Ekonomiye "güneş" gözlüğüyle bakarsan her şeyi karanlık görürsün!

••••••

Zıtlıklar ülkesi Türkiye. YÜCE Divan'a bile CÜCE insanlar gidiyor!..

BARIŞ ERTÜRK

► ABD'nin İncirlik Üssü'nde depoladığı 15 adet nükleer füze, Türkiye için tehdit oluşturmaya devam ediyor...

► Aydın'da işkenceyle adam öldürmekten sanık 6 polis mahkûm olunca, Terörle Mücadele ve Çevik Kuvvet polisleri, gazeteci ve avukatları dövdü...

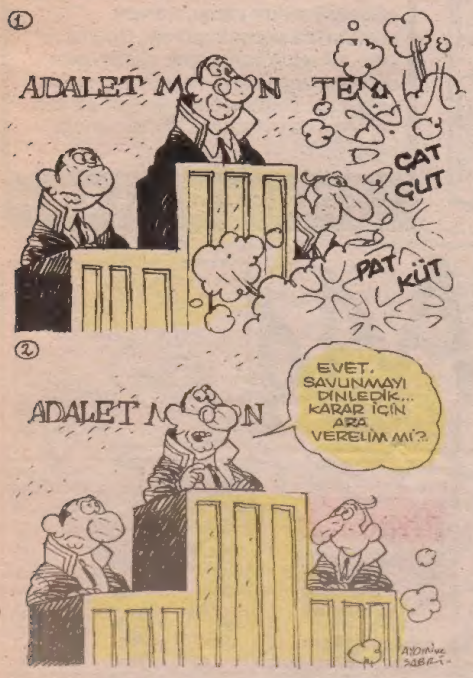

1 MAYISINIZ KUTLU OLSUN!..

AZ SONRA!..

Seçim karmaşası büyüyor! Başbakan Yılmaz "Biz Baykal'la kafa kafaya verip, seçim tarihini öne aldık. Bu tarih 29 Mart 1998'dir. Yani seçim yapıldı, haberiniz yok. Sandıktan Baykal'la ben çıktım, ülkeyi ikimiz yönetiyoruz. Yoksa Kendi başımıza nasıl böyle kararlar alalım" derken, Baykal'ın erken seçim tarihini 1995 Mart'ına çekmeye çalıştığı öğrenildi!

AZ SONRA!..

Apo teslim oldu! Şemdin Sakık'a sinirlenip teslim olan Abdullah Öcalan şöyle konuştu: "Emrimde çalışan bi adamın bu kadar önem akzanmasına dayanamadım. Benim söyleyeceklerimin yanında onunkiler geyik muhabbeti kalır. Manşetlere çıkmak benim hakkımdır. Kıdemse kıdem ulan!"

AZ SONRA!..

Çiller Hürriyet Anıtı'yla kavga etti! ABD gezisi sırasında Hüriyet Anıtı'yla gözgöze geldiğim ve anıtın kentine imalı imalı baktığını iler süren Tansu Çiller, anıta uçarak kafa attı. Çok gergin olduğu gözlenen Çiller'in Meksika'ya geçerek Aztek uygarlığıyla kavga edeceği öğrenildi!

AZ SONRA!..

Murat Karayalçın'ın gizli kumarhanesi ortaya çıkarıldı! Ankara Belediyesi'nin on milyon dolarını New York ve Londra borsalarında batırdığı öğrenilen Karayalçın "Bu benim tutkum. Kumarheniyi sırf kendim için açtım. Bana kalsa zamanında Ankara'yı Monte Carlo'yla kardeş şehir de yapardım. Hastayım maça kızına" dedi!..

AZ SONRA!..

Sibel Can'ın ultrason görüntüleri!

AZ SONRA!..

Cem Uzan'ın üzgün günü! Uzan'ın Amerika'dan büyük umutlarla getirttiği Çarli isimli maymun, tatil için gittiği İskenderun'da hayvansevmezler tarafından fena halde dövüldü! Uzan "Yıkıldım. Çarlı uzun süre tizite oynayamayacak, çok zarardayım. Bunun hıncını İstanbulsporlu futbolculardan almayı düşünüyorum" dedi.

AZ SONRA!..

Cenk Koray medyatik oldu. Galatasaray camiasının "medyatik olmaya çalışmakla" suçladığı Koray'ı gerçekten de bir anda medyatik oldu ve halk tarafından tanınmaya başlandı. Halk "Biz onu yıllardır Saffet Arıkan Bedük sanıyorduk, meğer Cenk Koray'mış, vay be" dedi!

AZ SONRA!..

MADE IN TAYLAN

TAYLAN SEZGİN

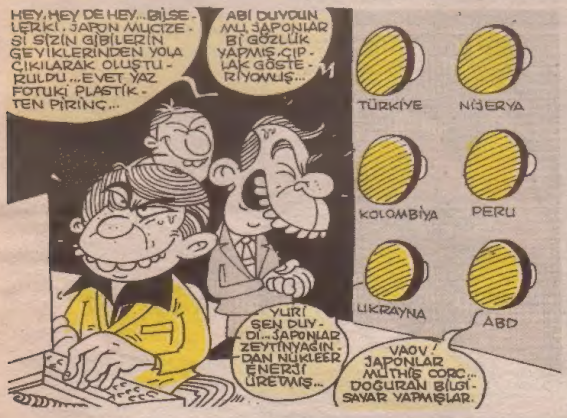

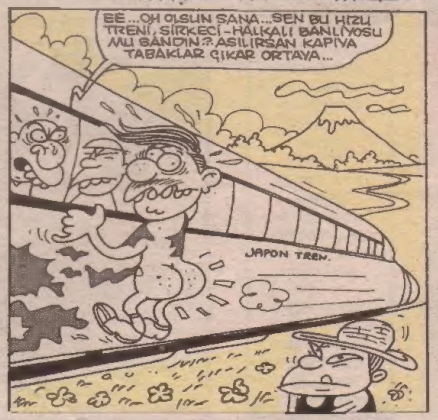

fiko'nun sarkacı

Her şe bir şey gibidir...

•***Erken seçim, lokum ikramı gibidir.*** Önce "istemem" falan dersin, ama ısrar edilince de dayanamazsın. Sonra da pişman olur, keşke elimi hiç uzatmasaydım diye kara kara düşünürsün.

•***Clinton'ın fermuarı, el kurutma makinesi gibidir.*** Ama sadece bayanlar tuvaletinde bulunan el kurutma makinesi gibi... Elini ona doğru uzattığın anda kendiliğinden hemen açılıverir...

•***Türk-Telekom'un özelleştirilmesi, patates salatası yapmak gibidir.*** Haşlanmış patates, aynı haşlanmış patatestir. Değişen sadece görünümü, eklenen süsleri ve üstündeki yağ ile tuzdur.

•***Bakü-Ceyhan Boru Hattı Projesi, Binbir Gece Masalları gibidir.*** Çok eskilerden beri anlatılıp duran bir şeydir. Herkes orasından burasından, hakkında birşeyler duymuştur, ama tam olarak başından sonuna kadar ayrıntılarıyla her şeyini bilen biri yoktur.

•***Tayyip Erdoğan'ın mahkumiyeti, bir karfanın yaramaz çocuklar tarafından sapanla vurulması gibidir.*** Ne kadar rezalet sesler çıkarıyor ve ne kadar zarar veriyor olursa olsun, başına gelen yanlış ve üzücüdür. Aslında insanların birlik olup, onu topluma zarar vremeyeceği şekilde uzaklaştırmaları gerekir.

•***Şemdin Sakık'ın itirafları, Sayısal Loto çekilişi gibidir.*** Kimin şansına ne çıkacağı bilinmez. Nefesler tutulmuş bir şekilde izlenir. Her seferinde ortaya çıkanlar, eldekilerle karşılaştırılır.

•***Sinema Festivali'nde film izlemek, kabuklu fıstık yemek gibidir.*** Çok zevklidir, çok güzel bir tat bırakır, ama bazen bazılarının içindekine ulaşmak zor ve hatta imkânsız olabilir; hem bazen içinden çok kötüsü de çıkabilir.

•***Şampiyonluk yarışı, karışık dondurma yemek gibidir.*** Önemli olan, şu anda hangi renk olanın üstte durduğu veya hangisinin tadının daha iyi olduğu değildir. Önemli olan, en son erimede üstte kalacak olanın hangisi olacağıdır.

FİKRET BEKLER

Semra Can CEYN BACI

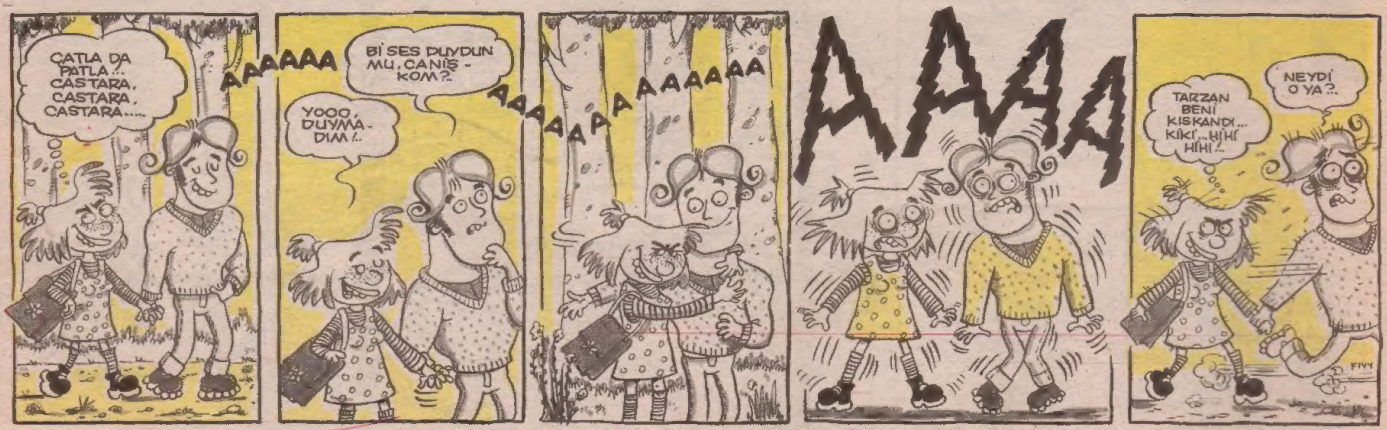

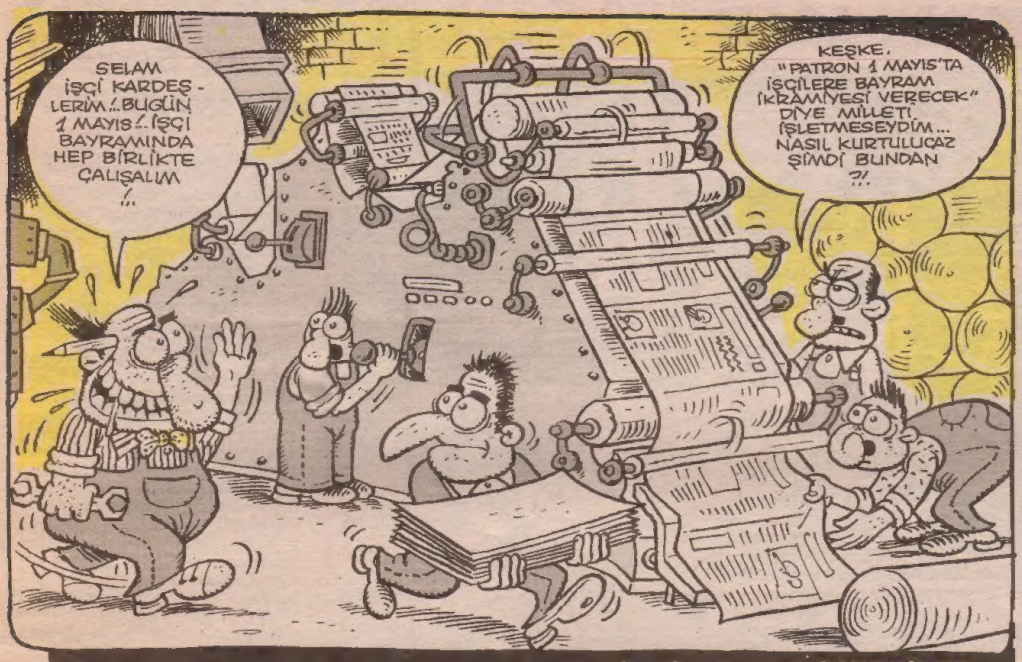

KİNCİ CUMHURİYETÇİLER, OMURGASIZLAR, MANDACILAR VE DİĞERLERİ...

ZAFER ile Muğa

KAYHAN ERKAN'IN BAZI FİKİRLERİ

BAB-I ÂLİ'Yİ FİŞLEYEN ADAM

Zafer Temoçin

Aka Gündüz'ün Dikmen'deki evinden fotoğraf aldıktan sonra köpeklerin saldırısına uğrayan Mülga Telefon Şirketi Vezne Servisi memuru Reşid Halid Gönç, sığındığı direğin üzerinde, "Basında çalışsaydım, bu fotoğrafı dala kolay alırdım" diye düşünmüş olmalı ki, Tahsilat Servisi Şefliği'ne yükseldiği bir sırada... Evet, devamını Yusuf Ziya Ortaç'tan dinleyelim:

"Bir gün AKBABA'ya geldi. Ercüment Ekrem, Reşat Nuri, Mahmut Yesari, ben oturmuş konuşuyorduk. Taşkın bir neşe vardı üstünde..."

"Bir ay geçti, geçmedi, Reşid'i Bizim Yokuş'ta Vakit Matbaasında gördük. H.Tarık Us onu arşiv memuru almıştı...

1892 yılında doğan, iyi bir eğitim gören, küçükken geçirdiği bir kaza sonucu çenesi sola eğik Reşid Bey'in 1945 yılından sonraki ömrü, gazetelerin arşiv odalarında yatıp kalkarak geçer...

B.Reşid Halid gazeteci olmayı düşünmüş, fakat hayatın tesadüfleri kendisini başka bir istikamete atmış. Bunun üzerine sevdiği, hasretini duyduğu mesleğe girenlerden şöyle bir intikam düşünmüş: Yazı yazanların, yazı numunelerini toplayıp çoğunun çirkin olduğuna şüphesi olmayan yazılarını teşhir etmek. Ne yapalım, gazeteci olmanın cezasını bir de bu şekilde çekmiş olalım..

Elinde bir ölçü kesilmiş kartonlar, herkesi yakalardı: "Lütfen buraya bir fotoğrafınızı yapıştırınız ve bana ithafen, bir iki cümle yazınız.. "Ve hemen arkasından uyarırdı: "Aman, "d"li yazınız! Yani Reşit değil, "Reşid" diyeceksiniz, Halit değil, "Halid" diyeceksiniz. "Reşid Halid Gönç'e" diye bağlayıp bilireceksiniz..." Ruhu şadolsun, bütün Bab-ı Âli'yi fişlemişti...

Devamı 7. sayfada

MEDYA GEYİĞİ *ile* HAFTANIN GEYİĞİ

–Sevgili geyik meraklısı Dinozorlar, bu haftaki konuğum hepimizin ablası, Muazzes Ersoy soyadlı, Bülent Karpat adlı çiçeği burnunda, kocası çocuk yaşında *"milli gelinimiz Bülent Ersoy"*. Her ikiniz de Dinozor'a hoş geldiniz.

–Hoş bulduk dünyaa geyiği. Cem, sen de meraba de geyik abiye!

–Meraba geyik abi.

–Tamam Cem, bu kadar konuşma yeter, evet röportaja başlayabiliriz.

–Bülent Hanım, Cem Adler'le olan *"siyah gelinlikli"* evliliğinizden dolayı size *"sübyancı"* yakıştırması yapıldı. Bir kısım dedikoducu ise *"Bülent Ersoy çok pratik insandır; genç bir erkekle evlenip hem koca derdinden hem de çocuk derdinden kurtuldu"* diye dedikodu üstüne dedikodu yaparak Kenan Erçetingöz'un tahtını sallandırır oldular. Siz de Michael Jackson gibi *"sübyanları sevme derneği"* fahri üyesi misin?

–Ayol ne münasebet. Bakın size Cem'le nasıl tanıştığımı anlatayım. Almanya turnem sırasında da bir kaçamak yapayım dedim ve kedimi Almanya'nın *"balgam atılmamış"* sokaklarına attım. Bir ara acıktım ve önüme çıkan ilk hamburgerciye girdim. Hamburgercide hamburgeri ham yaparken karşı masaya, sonradan nikâhta ayağıma basacak olan Cem oturdu. Göz göze geldiğimizde ben *"Türkan Şoray"* o da *"Ediz Hun"* rollerindeydi. Çok geçmeden tanıştık, kaynaştık. Gece gündüz Cem'le beraber gezip tozmaya başladık. Bir gece diskoya gitmeye karar verdik ve gittik. Tam *"Makarena'nın"* (o zamanlar modaydı) 3. hareketini yaparken Alman polisi Almanca *"Herkes kimliklerini çıkarsın"* dedi. *"Turgut Özal"* tarafından okeylenmiş *"pembe"* nüfus cüzdanımı çıkarmış beklerken Cem nüfus cüzdanını hâlâ çıkarmamıştı. Neden nüfus cüzdanını çıkartmadığını sorunca yaşının tutmadığını (o zaman 17 idi) söyledi. Bana da *"Sanki senin yaşın tutuyor mu ki nüfus cüzdanını çıkardın"* diye *"çocukca"* bir soru sordu. Bunun üzerine pembe renkli nüfus cüzdanımı gösterdim ve Cem'in ağzı iki karış üç santim açık kaldı! Çünkü tıpkı diğer pembe cüzdanlı kadınlar gibi yaşımı göstermediğinden Cem beni yaşıtı zannediyormuş. Annesiyle aramda sadece 2 ay 13 gün olduğunu duyunca epey şaşırmıştı zavallı.

–Peki o gece polisler Cem'i merkeze götürmediler mi?

–Hayır, hayır polislere *"Cem benim yeğenim, doğum günümü kutlamak için diskoya geldik"* dedim ve Cem'i *"Gazman"* gibi kurtardım.

–Pembe pasaportunuzu veren Özal sizi sever miydi?

–Özal *"bizi"* anlayan tek devlet büyüğü çıktı. Sağ olsun *"devrimci Özal"*, benim gibi *"sonradan evrimciler"* *"adamdan saydı da"* Fatih Ürek, Dr. Bilal, Aydın gibi arkadaşlarımız piyasaya çıktı. Özal olmasaydı bu arkadaşların hiçbirisi *"sanatçı"* olamayacaktı.

–Sayın Ersoy sorularım bitmedi, ama maalesef yerimiz bitti. Geldiğiniz için ikinize de çok teşekkürler.

–Hadi Cem abiye başbaş yap, gidiyoruz!

BARIŞ ERTÜRK

BAB-I ÂLİ'Yİ FİŞLEYEN ADAM

Zafer Temoçin

Sayısı bine yaklaşan bu imzalı fotoğraflardan 3 ciltte toplanan 416 tanesi, eski Bab-ı Âli'nin ve edebiyat dünyasının son derece renkli ve cümbüşlü bir insan panoramasını gözler önüne serer

İmzalı fotoğraf verenlerin bir bölümü, Gönç'e kuşkuyla bakarlar. Ahmet Haşim, bunların başındadır...

Muhterem beyfendi, bu merakınızı delilik telakki edeceklerin çok olduğunu düşündünüz mü?

10/III/931 A. Haşim

Nuri Ömer Ergene, "Doktorunuz Diyor ki" köşelerinin verdiği deneyimle, teşhis koymak ister gibidir...

Bana bu koleksiyon merakı için, "Ne diyorsunuz?" diyenlere "Çok güzel bir fikir" diye cevap verirken içimden de; "Acaba bu da bir ruh hastalığı olmasın" diye düşünüyorum..

19/9/1990 Nuri Ömer Ergene

Oysa, Gönç'e gıptayla bakanlar, onun koleksiyonuna sahip olabilmek için hayatından bir bölümü feda edecekler de vardır...

Yeryüzünün en rahat, en gıpta edilecek bir insanısın Reşid Bey... Zaro Ağa olsam ömrümü, Ford olsam servetimi, İzzet Melih olsam Fransızcamı, senin bu saadetinle değiştirdim (.....)

Sermet Muhtar Alus...

Çok kıymetli Reşid Halid bey... Sizinki gibi bir koleksiyona sahip olmak için hayatımın dörtte birini feda etmeye razıyım..

OĞUZ

Sahibi olduğu koleksiyona böylesine büyük değer biçilen Gönç'ün son yıllarında yuvarlandığı sefalet karşısında Yusuf Ziya Ortaç, kendini tutamaz...

Yıllar önce, Ercüment Ekrem, Gönç'ü uyarmıştı halbuki...

Yazı ve resim toplamaktansa para toplamak daha iyi... hatta, aklını başına toplamak hepsine müreccahtir!

17/3/31 Ercüment Ekrem

Sadullah Usumi, "Meşhedi" yazarına 24 yıl sonra "Gönç kartlarından" birinde öyle bir karşılık savurur ki, bizim gözümüzde, öncekinden daha büyük yazılmayı hakeder

BİZ SEVDİĞİMİZ AĞABEYLERİMİZİN PEŞİNDEN PARASIZ OLDUKLARI VAKİT DE KOŞARIZ!.

Usumi, Gönç'ün peşinden hiçbir zaman ayrılmaz..

Reşid Halid, basının içine girdikten sonra, koleksiyonunu, çok rahatça devam ettiriyordu(...) Tek arzusu koleksiyonunu sergileyebilmekti. Bunların bir gün yayınlanacağını aklına bile getirmiyordu ama, son yıllarında emeğinin eskisi gibi artık alaya alınmadığını görüyordu, çünkü ölmüş bütün meşhurların resim ve elyazıları sadece kendisinde bulunuyordu.

Gönç'ü ipleyenler de vardır... Onlar için Gönç'ün kartları bile kendi ideolojilerini yaymak için bir araçtır...

Cumhuriyet fazilettir

Yunus Nadi

Reşid Halid Gönç'e: Akıl için yol bir olduğu gibi, fen için de hakikat birdir.

6.5.1944 Asım Us

Türk'ün en kötüsü, Türk olmayanın en iyisinden iyidir... Mahmut Esat Bozkurt

1966 yılında, bir tiyatro çıkışında ayağı kayıp düşerek ölene dek sürdürür koleksiyonunu geliştirmeyi...

Acaba diyorum... Gönç'ün bu tutkusu, günümüzde de sürdürülüp bugünkü basının gelecek kuşaklara bırakılacak şenlikli bir profili çıkarılamaz mı?.

Şöyle, birer ufak karton üzerine basın dünyamızın ünlü-ünsüz bütün kalemleri bir fotoğraf yapıştırıp birkaç satır da yazı yazarak bunu Reşid Halid Gönç'e -"d"lere dikkat ederek- imzalasalar.. Binli, onbinli sayılara doğru ucuca eklenerek uzasa koleksiyon... Denemeye değer...

Ha, bir de şairlerimiz vardır ki, gökkuşağı pırıltısında dizeleriyle selam gönderirler Gönç'e...

Ne yap, yap, izzeti nefsinle geçin./ Kimseden bekleme yardım./İki el, bir baş için... 17.1.1947 Neyzen Tevfik

Bir diyarda almazsa herkes fen hakkını/ Her çekilen hançerin boş kalacaktır kını.

F.Nafiz Çamlıbel

Çok resim imzaladık, güzel için, genç için. İşte bu resmimiz de Reşid Halid Gönç için...

20.9.1949

B.Kemal Çağlar

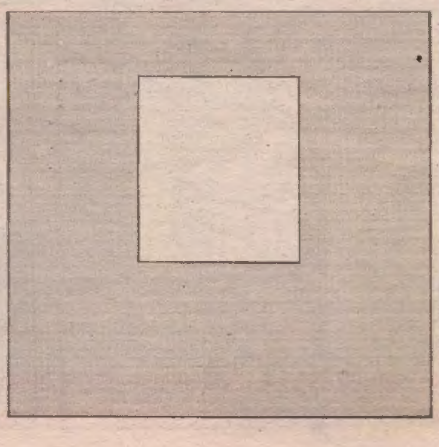

TİLKİ UYKUSU

SABRİ GÜL

SUNAY AKIN

ORTA BAHÇE

KARTALI ÖLDÜRMEYECEKSİN!..

Aydın Güven Gürkan konuşma yapmak için geldiği Kızılcahamam'da meydanda toplanan halka seslenirken dili sürçer: *"Merhaba Kızılderililer..."*

Politikacıyı dinlemeye gelen Kızılcahamamlılar başlarını geriye doğru çevirerek tepelere bakarlar!

Western filmlerinde tepelerden aniden çıkarak atlarını beyaz adamın üstüne doğru süren vahşiler olarak tanıtılan Kızılderililer, toprak ya da politik kazanç uğruna savaşmazlardı. Beyaz adamın toprak kazanmak için kan akıttığını da uzun yıllar anlayamadılar. Bir Kızılderilinin savaş alanındaki en büyük amacı rakibine dokunmaktı. Savaş alanı, cesareti sınandığı yerdi bir Kızılderilinin gözünde.

Kızılderili kalkanları kurşunlara karşı korumasızdı. Ama, kalkanların beyaz adama karşı manevi koruma sağladığına inanırlardı. Gece görüşünü arttırması için kalkanların üstlerine baykuş tüyü ve güç versin diye de kartal tüyü takarlardı. Navaholar ise kendilerini görünmez yaptığına inandıkları çiçek polenlerini kalkanlarına serperlerdi.

Cheyennelerde *"Kızıl Kalkan Savaşçıları"* denilen bir topluluk, savaşlarda rakibinin üstüne korkusuzca at sürmesiyle ünlüydü. Bu grubun bir üyesi, eli silahlı beyaz adama iyice yaklaştığında durur ve havaya kaldırırdı kalkanını. Yaptıkları cesaret gösterisinin, düşmanın silahını etkisiz kılacağına inanırlardı. Bunun gibi Kızılderililerin savaşlarda sergiledikleri pek çok cesaret dolu numaralar bize komik gelebilir. Ama gülümserken şu gerçeği unutmamalıyız: Beyaz adamın namlularının ucundaki Kızılderililer öldürme yanlısı değillerdi!..

Savaş alanındaki cesetleri toplamak kadınların göreviydi. Kadınlar, eşlerinin ya da çocuklarının cansız bedenlerini kaldırırlarken bir ağıt duyulurdu:

Savaş alanı
Irmağın ötesinde:
Kadının yükü ağır,
Kalkmıyor battaniye.
Kurşun gibi yük,
Vuramıyor omzuna.

Savaş alanı
Irmağın ötesinde:
Kadınlar kan yaş içinde
Almağa gidiyor yaralıları.

Kadınlar kaldırmağa
Gidiyor ağlaya sızlaya
Yaralıları, hüngür hüngür
Kaldırmağa gidiyor ölüleri.

Kızılderililer, ölülerinin dost canlısı olduklarına inanırlar. Cenaze törenleri çok kısadır bu yüzden. Mezarlıkta fazla kalınılırsa ölülerle sohbete dalmaktan korkarlar. Cesetlere uygulanan işlemler de bölgelere göre değişir. Plains bölgesinde cesetler yüksek bir sedire konulurken California kıyılarında yakılırlar. Algonquin kabilesi olan Delawareler ise ölüyü gömerler. Ama, ölünün ruhlar âlemine kolay uçması için derin kazmazlar toprağı. Eskimolar ise buzullar arasında yaşadıkları için ölünün üstünü buz ile örterler. Eve ek bir yerin yapılıp, cesetin oraya konulması da, Eskimolarda görülen bir uygulamadır. Soğuk, cesetin bozulmasını engeller. Kuzeybatı kıyısındaki bazı kabilelerde bozulmaması için cesetin mumyalandığı da bilinir.

Stephen King 1983 yılında yazdığı *"Hayvan Mezarlığı"* adlı romanını altı yıl sonra senaryolaştırır. Yönetmenliğini **Mary Lambert**'in yaptığı film bir Kızılderili mezarlığının gizemini içermektedir. Maine'de küçük bir kasaba olan Ludlow'a taşınan Dr. **Louis Creed** ve ailesi, evlerinin yanından geçen yolda çok sevdikleri kedilerini, bir kamyonun ezmesi sonucu kaybederler. Louis, Kızılderililerden kalma bir mezarlığa gömer kediyi. Ertesi gece kedi canlanarak geri döner. Yol, ailenin küçük oğlunu da kurban olarak alır. Çocuğun da, Kızılderili mezarlığına gömülmesi sonrasında yaşanılanlar, temposunu kaybetmeyen bir film çıkarır ortaya.

Kızılderililer, yaşlanıp son nefeslerini çadırda vermektense, beyaz adama karşı direnirken ölmeyi tercih ederlerdi. Birkaç Kızılderili kabilesi bir araya gelerek bir askeri örgüt de kurmuşlardı. Köpek topluluğu adı verilen savaşçılar her şeyin tersini yaparlardı. Örneğin, sayıları kendilerinden az olan bir birlik gördüklerinde saldırmazlarken bir orduyla karşılaştıklarında korkusuzca üstlerine sürerlerdi atlarını!..

Başlığına kartal tüyünü kahramanlar takabilir yalnızca. 36 tüy yan yana dizilince başlık tamamlanmış sayılır. Her tüy bir kahramanlığı simgeler. Başlık bir dans eşliğinde kutsanırken kadınlar tarafından taşınır. Savaşçının takacağı tüyü de kendi bulması gerekir...

Ve de bir şart vardır: Kartalı öldürmeyeceksin!

Kendisi de, Maine'de oturan Stephen King *"Hayvan Mezarlığı"* filminde, çocuğun gömülme sahnesinde rahip rolünde görülür. Yazarın romanında, mezara gömülen kedide çocuk da geri dönüyor ölüler dünyasından. Aynı mezarlıkta bir Kızılderilinin dirilmeyişinin nedeni, kartal neslinin tükenmekte olduğunu bilmeleri midir?

Hem yeryüzünde *"kahraman"* diye de, insanları öldürenlere deniliyor artık!

YAŞ ÇAY YAPRAĞI Sefer Selvi

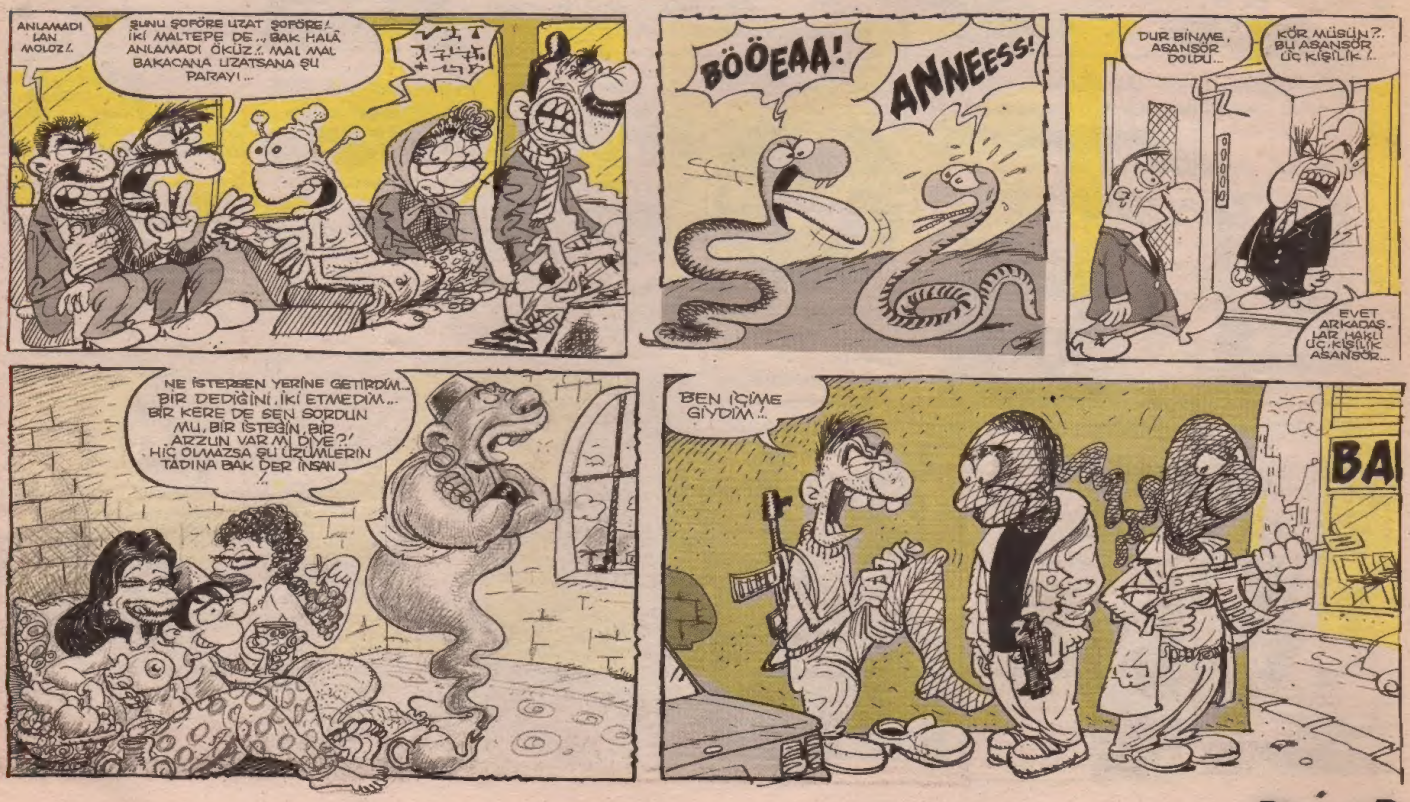

DinozoR

DERYA SAYIN

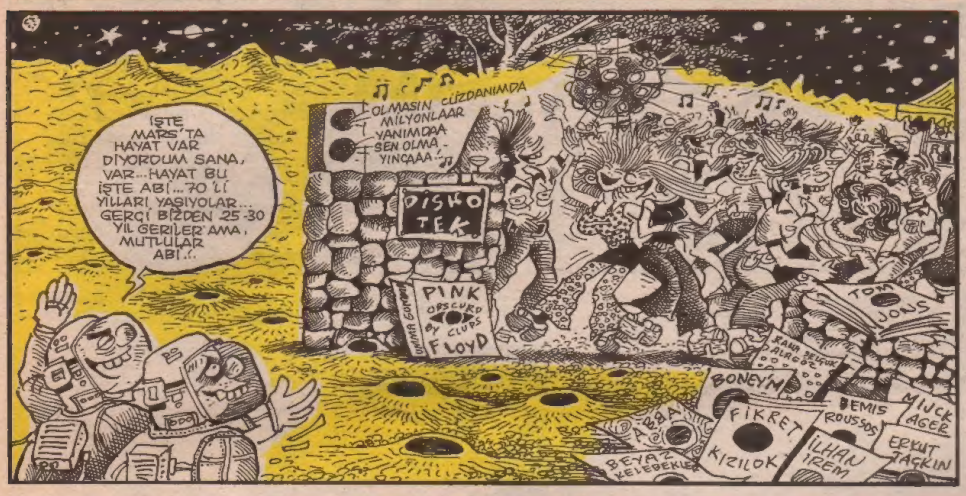

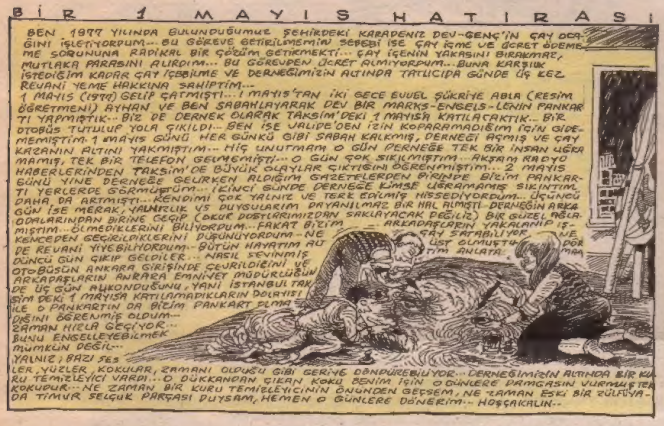

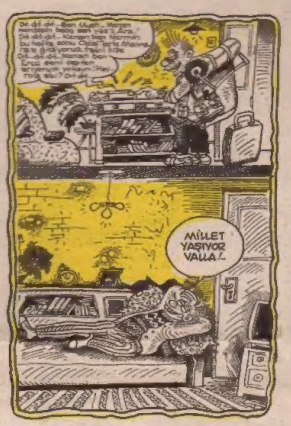

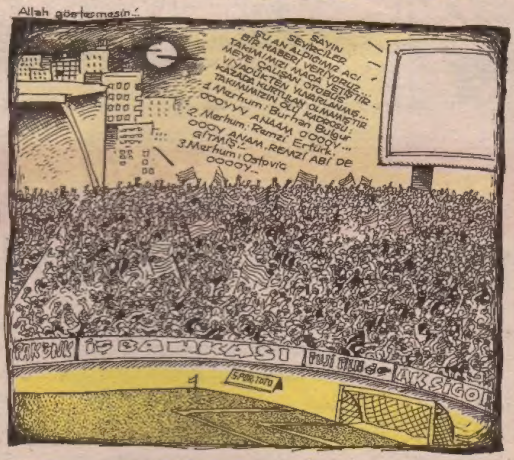

ALTAY MARTI

GELECEK

Üç yıldır -herkesin kullandığı deyimle- sürünüyorlardı, bu, hep homurdanıyormuş, her an yok edecekmiş gibi duran zalim şehirde. **Veysi**, hiç değilse, geçen süre içinde (üç yıldır) kokoreççilik, tombalacılık ve garsonluk yapabilmişti eline çok para geçmese de; **Nihat** bunu da becerememiş, son iki yıldır boş battal dolanıyordu ortalıkta. Bu, böyle nereye kadar devam edebilirdi; hemen bir iş bulmalı (eski zamanlarda olduğu gibi) tekrar bir araya gelmeliydiler. *"Birlikten kuvvet doğar"* diyen atalar, bunların da atası değil miydi?

Güneş usulca çekilip gitmiş, her tarafı kül rengi bir hava, birbirinin içine geçen bulutlar ve hafif bir rüzgâr kaplamıştı. Herhalde yağmur yağacaktı.

Elleri ceplerinde kamburunu çıkararak girdi içeriye Nihat. Sağa sola hızlı bakışlar attı. Yok, hayır, henüz gelmemişti. Çay ocağına yakın bir masaya gidip oturdu. Kahveci, nicedir sükûm püklüm buraya gelen devamlı müşterisine hiçbir şey sormadan getirip bıraktı çayını.

İçerisi -yine herkesin kullandığı deyimle- insan kaynıyor, sigara dumanıyla demliklerden çıkan buhar havada birbirine sarılıp tavana doğru yükseliyordu. Artık bu nemli ve ekşi havaya alışmış olan Nihat, filtresiz sigarasından derin nefesler çekip o da rasgele üfleyerek her yana, kamu yararına çalıştığını gösteriyordu. Bu loş kahveler, bu sınırkan hava, bu ağır koku ve elbette karbonatlı çay olmasa bunca işsiz nerede vakit geçirirdi ki! Allahım, sensin rahim, sensin kerim, sen koruyan ve kollayansın; kullarına ne güzel akıl vermişsin ve onlar da kalkıp kıraathane inşa etmişler. Sana binlerce kere şükür!

Yağmur pıt pıt sokağa düşmeye ve cama vurmaya başlamıştı ki Veysi göründü kapıda. Nihat hafifçe yekindi oturduğu masadan, bir el etti. Sonunda birbirlerini bulmuşlardı işte. Yeni tasarılar, yeni projeler, kimbilir belki de mutlu bir gelecek onları bekliyordu.

Sarılıp kucaklaştılar. Hemen bir çay daha söyledi Nihat.

"Hazırsın değil mi" diye sordu aniden Veysi.

Neye hazır olup olmadığını bilmeden cevapladı Nihat:

"Seninle ölüme giderim be! Hatırlamıyor musun eski güleri!"

Her şeyi hatırlıyordu Veysi. Bir doğu kentinden bilinen nedenlerle kalkıp göçmüşlerdi İzmir'e, üç yıl önce. Şaşkın, çaresiz, moralsiz ve kimsesizdiler. Veysi'nin anası -biçare kadın- aylarca her akşam yüzlerce köfte hazırladı, ekmek içini bolca kullanarak. Basmane'de sota bir yerde külüstür bir arabada, geceleri, sarhoşları, düşkünleri, kevaşe, puşt ve uykusu kaçmışları doyurdular. Ama sonra bozuldu işleri. Neden? Nihat'ın yüzünden. İçiyordu çünkü, hem de öyle bir içiyordu ki, değil piyaz ya da ayran yapmak, ayakta bile zor duruyordu. Oysa ne iyi başlamıştı her şey, ne uyumlu ortaktılar!

Çay faslı çabucak bitti. *"Haydi"* dedi Veysi. *"Yağmur iyice bastırmadan yola düşelim."*

Sokağa çıktıklarında Nihat sonunda dayanamayıp sordu:

"Nereye gidiyoruz?.."

"İş arayacağız oğlum. Alsancak'a bir uzanalım hele!"

Biraz hayal kırıklığına uğramıştı Nihat. Veysi'de para var sanıyordu, iş kuracaklarını düşünüyordu. Veysi de fark etti hemen olup biteni elbette.

"Sıfır tükettim" dedi lakayt bir sesle. *"Saat işindeydim en son. Bilirsin, kiloyla alıp satılan saatlerden. Çete işi hepsi. Uyduruk saatler: Çetezen! Fakat bıktım arkadaş. Her önüne gelene hem saatlerce dil döküp yalvarıyorsun hem de sahtekârlık bu kardeşim. Allah'tan korkmaya başladım. Bıraktın o işi de."*

Yağmur gittikçe daha da delirdi. Ceketlerini başlarına geçirerek ve arada saçlarını, yüzlerini silerek habire yürüyorlardı. Ceplerindeki azıcık parayı dolmuşa harcamamaları gerektiğini, sanırım, hepimiz çok doğal karşılamalıyız.

Alsancak'a vardıklarında hemen büyük oteller ve şatafatlı lokantaların olduğu caddeye girdiler. Yol boyunca sağlı sollu seyrettiler her yeri. Sonunda, Allah yüzlerine baktı, bir otelin camındaki ufak bir yazı heyecanlanmalarına neden oldu: *"Bulaşıkçı aranıyor!"* Birbirlerinin yüzüne baktılar önce *"Yapar mıyız"* der gibisinden.

"Tamam" dedi Nihat. *"İnşallah ikimize de iş vardır."*

Üstlerini başlarını düzelttiler, saçlarını taradılar elleriyle: İş görüşmesi için ne gerekiyorsa onu yaptılar.

Ürkekliklerini gizlemeye çalışarak yanaştılar büyük camlı kapıya. Daha içeriye adımlarını atmamışlardı ki Veysi, *"Ulaan!"* diye bağırıp geriye kaçtı. Nihat telaşlandı: *"Ne var, ne oldu?"* O da dönüp hızlıca Veysi'nin peşinden gitti. Köşeye kadar yürüyüp durdular. Nihat hâlâ merak içindeydi.

"Ne oldu oğlum? Niye döndün?"

"Görmedin mi?" dedi Veysi. *"Kapının hemen yanında 'danışma'da sarı bir kan oturuyordu."*

"Yok yahu!"

"Vallahi ulan! Fark etmedin mi?"

"Eee, ne yapacağız şimdi?"

"Ben hayatta gidip de o karının karşısında durup iş filan diyemem. Hele de bulaşıkçılık!"

"Tamam da, ne diyorsun şimdi. Ne yapalım?"

"Sen git söyle!"

"Ben mi? Dünyada olmaz. Hele de bir kanya gidip diyeceksin... Ihh! Mümkün değil!"

Neredeyse yarım saat konuştular aralarında. İkisi de birbirlerinin gözlerinin içine baktılar. Hayır, bu iş olmayacak, orada öyle sap gibi durmanın da bir faydası yoktu. Yine ceketlerini başlarına geçirip çıktılar sundurmanın altından. *'Ekmek'*lerini başka bir kapıda arayacaklardı.

Caddenin birçok yerinde irili ufaklı su birikintileri oluşmuştu. Yağmurun hiçbir şey umrunda değildi; çılgın gibi yağıyordu. Hatta, bana mı öyle geldi nedir, yağmıyor da sanki, kahkahalarla gülüyordu.

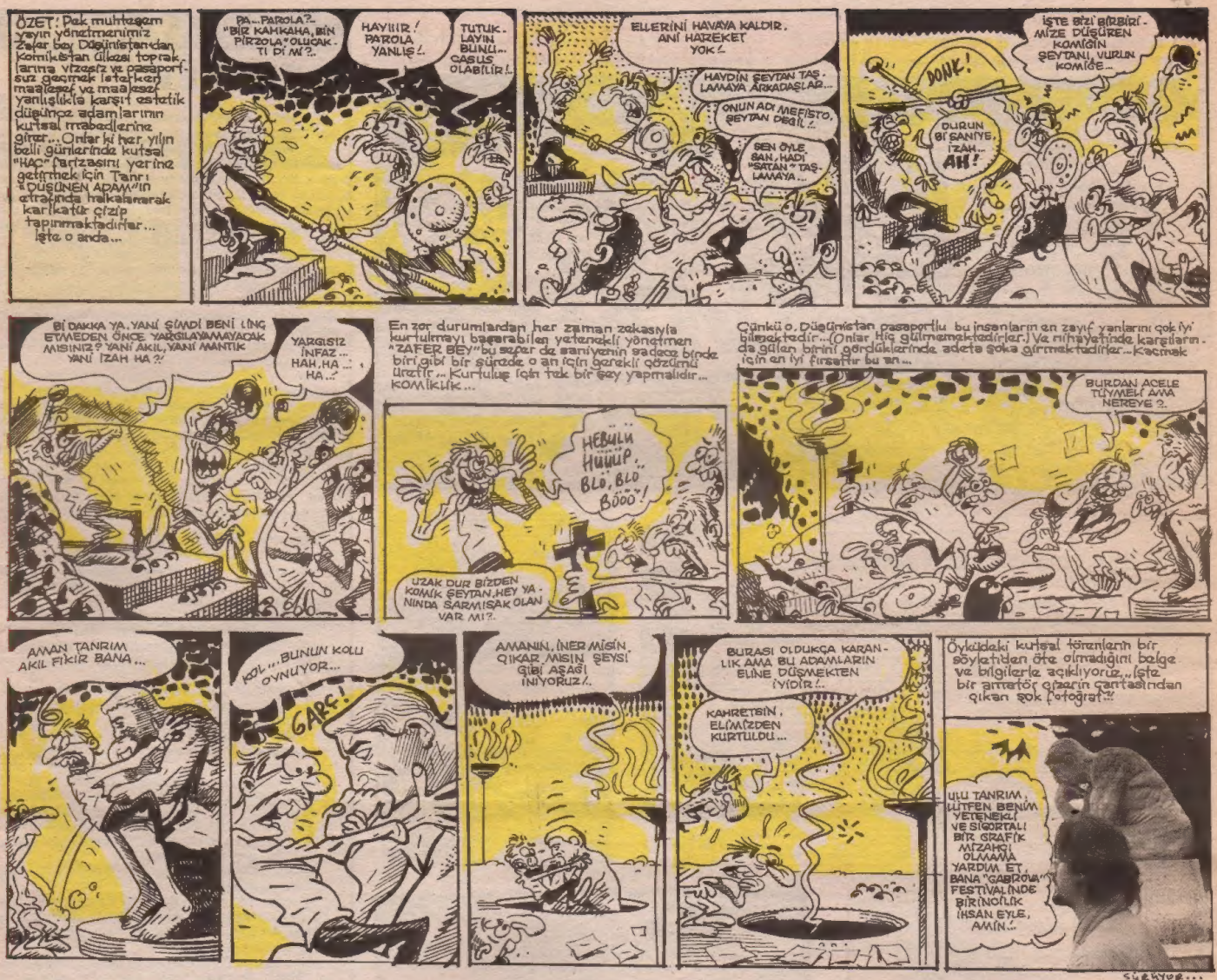

ALP'HABE

Son anda aldığımız bir habere göre...

Gazeteciler duruşma salonunda dövüldü

–Bana bak Cevdet abi, bu davadan da lehte karar zor valla. Şu elindeki Nikon makineli olan benim. Bi karışıklık olmasın, ona göre.

–Hep böyle yapıyon lan Hıdır. Hani Minoltalı senindi?

–Karıştırdın Cevdet abi, Minoltalı Tahsin abinin.

–Tahsin kameraman dövmeyecek miyi len?

–Kameraman çok dövmüş Tahsin abi, "Sıkıldım, bıktım, bunaldım artık" diyo... Bana yeni heyecanlar lazım diyo.

–Ne salaksınız be. Kırk defa mı pay etcez? Herkes adamını alsın diye boşuna mı konuşuyoruz burda. Adam adama markaj diye.

–Çok kıpraşıyorlar ya karıştırıyoruz işte Cevdet Abi. İstersen karışık ızgara yapalım. Herkes önüne gelene yazılsın. Vurduğumuz yerde gül bitşin nıhaaa. Onlar yazıyo biz yargılanıyoruz, bu sefer biz şöyle çok fena halde yazalım da yazamaz hale gelsin inekler. Nıha nıha nıhaha...

–Teşkilatımıza yakışmayacak sesler çıkarma boyu devrilesi. Bak yedek hâkim pis bakıyo. Mübâşir duyuyo. Bağımsız yargıya ayıp oluyo...

–Serhat abi, küçük bi kâğıda "Nikonlu benim" diye not yazıp göndermiş Cevdet abi.

–Bana bak niye herkes bu Nikonlu'nun peşinde len. Herif sanki Bursasporlu Baliç. Madem bu kadar rağbet var ona, kimseye yedirtmem valla, benimdi o.

–Tabii Cevdet abi, basın hürdür. Ayrıca kanun önünde pardon hâkim önünde her gasteci eşittir. Hangisini istiyosan onu al güzel abim. Bir güzel benzet, hakkındır abi.

–Sunullah abi soruyo. Telesekreterli telefon veren gastenin muhabiri varsa dokunmayın diyo. Mahkeme girişinde yedek kupon vermiş Cevdet abi. Ayıp olmasın, "Hem kupon verdik hem dayak yedik adiden" dedirtmem ben kendime diyo.

–Sunullah eşeğin şeyine su kaçırıyo, ama. Sunullah'a küçük bi kâğıda not yazın. Bölücülük yapmasın. Yarın bir gün tutar bunların hepsi lehimize kupon dağıtır, öyle kalırız kıçı açık kalmış maymun gibi...

–Haklısın Cevdet abi. Hâkim önünde her gasteci aynı oranda eşittir abi. Bu aynı zamanda bir nevi rüşvet de sayılır zati. Sunullah abiye senin ağzından küçük bi not yazıyorum abi.

–Sanıkların fiillerine uyan... sabit göründüğünden... suretiyle.... TCK'nin.... 5.5 yıl hapisle... cezalandırılmalarına...

–Ben dayanamıyorum Cevdet abi, arkadaşlarımız yedi cezayı işte. Şimdi de ben yedim onları.

–Aydın için gazeteci dövme vaktidirrrr. Pat, çot, donk, zronk... Alın ulan adiler alın size...

–Ah, uh vurmayın be...

–Urun ulan koman. Urun adilere... Al ulen sana sekiz sütuna tekme... Nikonlu benim Hıdır.

–Ah vurmayın.

–Sunullah abinin kuponları eksik çıkmış Cevdet abi. Dövebilirsiniz diyo.

–Urun ulan o zaman urun. Eksik kupon için de urun...

METİN HAKYERİ

e-mail: hakyeri@yahoo.com

MEDYAZOR

TELEFONLAR KİMİN İÇİN ÇALIYOR?..

Önce bir telefon, gazete ve televizyonlarda tanıtılmaya başlandı. Ardından toplum olarak öğrendik ki, bu muhteşem telefonu Hürriyet gazetesi hediye olarak verecek. Elbette çok sevindik! Hatta bir sürü Sabah gazetesi okuru arkadaşımız, gazetesinin dolgun içeriğini (!) ve siyasi tavrını (!) çok beğenmesine rağmen, Hürriyet gazetesine dönmek üzereydi. Neyse ki Sabah da benzer bir telesekreterli telefonu kuponla vermeye başladı da hepimiz rahat ettik. Az kalsın medyadaki "al birini vur ötekine dengesi" bozulacaktı. Oysa, birinin kuyruğunu takılma ve eksik kalmama tavrı aynen sürüyor.

NUR VERGİN YAZIYOR

Ben ki, hayatımın hiçbir döneminde bir Ecevit düşkünü olmadım, onun 70'li yıllardaki tutumunu eleştirirdim, "su kullananın, toprak işleyenin" sloganına ciddi alerji duyardım, köy-koop ve köy-kent projelerini masaldan sayardım, ben şimdi siyasi hasımlarının hücumları karşısında onu anlama gereğini duyuyorum.

Bu zat, şimdi çıkmış Bülent Ecevit'e dil uzatıyor. Uzatıyor, çünkü o, "ben, bir Türk vatandaşıyım" diyen herkesi yumuşak karnından vuran ve heyecanlandıran Orta Asya'daki Türk okullarına sahip çıkılması gerektiğini söylemiş, bu okullara feyz veren Fethullan Gülen ve cemaatini irticaî örgütler kapsamında değerlendirmenin yanlış olduğunu belirtmiş.

(Adnan Keskin)

Türkiye'nin bilmesi ve tartışması gereken husus, bu okulların ülkemizin sözkonusu bölgede uzun vadeli çıkarlarına hizmet edip etmediğidir. Türkiye'nin uluslararası ilişkileri açısından sağladığı fayda veya yüklediği maliyettir. Böyle bir analizde ise okulları kuranların bir din cemaati mensupları, romantik para babaları ya da avantüriye ruhlu kişiler olup olmamalarının hiç bir önemi yoktur. Bu konuda amatör müfettişliğe özenmek had ve hudut bilmemenin resmidir.

Nur Hanım, 70'lerdeki Ecevit'in söylemine ciddi alerji duyarmış. Ama şimdi, Ecevit'in Fethullah Gülen hakkındaki düşüncelerine hak veriyor. Sayın Vergin, nedense "Türkiye'nin bölgedeki uzun vadeli çıkarlarına" çok önem veriyor da; Türkiye'deki insanların işledikleri fuzulün sahibi olması fikrine alerji duyuyor. Biz de gizliden gizliye sanal hazinliği yapanları savunanları savunanların yazılarına alerji duyuyoruz...

Televizyon kanalları; dövülen, üzerine su sıkılan, çöp kamyonunda ezilen zavallı köpeğin görüntülerini defalarca yayınladı ve rating uğruna her türlü şiddete ekranlarde yer verilebileceğini gösterdi...

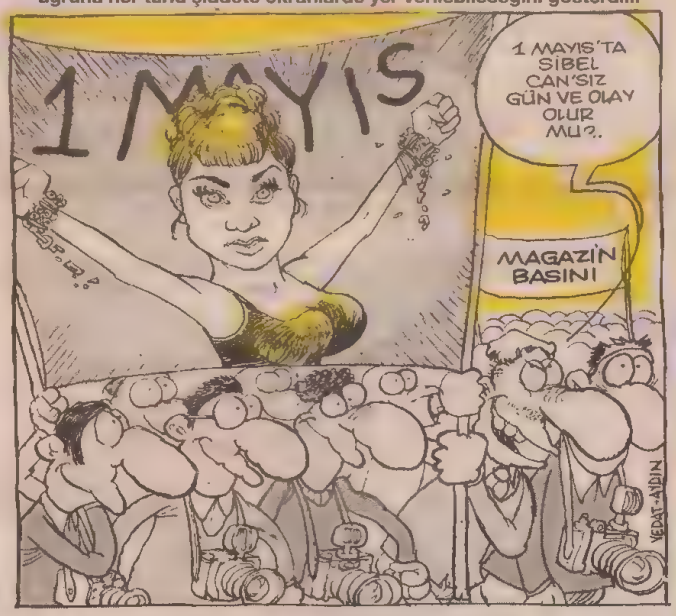

Bana ekini söyle, sana seviyeni söyleyeyim...

İşte Sabah'tan bir kamu hizmeti daha... Çıplak ünlülerin orasıyla burasıyla ilgilenenlerin dergisi Şamdan'ın ancak 2-3 bin marjinale ulaşmasından üzgün olan Sabah gazetesi yöneticileri, "sosyal içerikli" Şamdan'ı "aile gazetesi" Sabah'ın eki yaparak basında bir ilke daha imza attı! Sabah gazetesini bu kamusal hizmetinden dolayı eleştirenlere de bir çift sözümüz var: Sabah da Cumhuriyet gibi bilim-teknik eki verse daha mı iyi?..

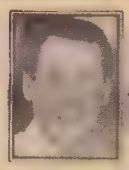

YAVUZ GÖKMEN

Özal anıtı

BEN rahmetli **Turgut Özal**'ı tanıdığımda, bir gün mezarının üzerine anıt yapılacağını asla ve asla düşünemezdim; am.. yapıldı.

Anıtın açılış törenini televizyonda izledim. **Mesut Yılmaz**'ın konuşmasını da kelimesi kelimesine hatmettim.

Anıtmezarlar, ülkeleri için gerçekten çok önemli işler yapmış dehaların kabirleri üzerine yapılırlar. Bence **Özal** da Türkiye'nin yetiştirdiği çağdaş bir dehaydı.

Ve bence **Mustafa Kemal Atatürk**'ü içimizde en iyi anlayan da **Özal**'dı. **"Çağdaş uygarlık"** deyiminin ne anlama geldiğini en iyi **Özal** biliyordu.

Batıcılığın ne anlama geldiğini en iyi o biliyordu.

Ve Türkiye'nin müthiş potansiyelini en iyi o biliyordu.

Ben de onu ilk tanıdığım anda, içindeki müthiş potansiyelin farkına varmayı başarmıştım.

* * *

Yavuz Bey yazınca hatırladık. Çağdaş uygurlık lafı, bize Özal'ın sağa sola yerleştirdiği takunyalıları... Türkiye'nin müthiş potansiyeli lafı da Özal'ın oğullarını, papatyaları ve onların devlet imkânlarıyla götürdüklerini hatırladık. Yavuz Gökmen'in Özal'ı ilk keşfedenlerden biri olması gözlerimizi yaşarttı. Ve sonunda anladık, Özal anıtının "tuğlaları" işte böyle üst üste konmuş!

Tam da televizyonlar, bir köpeğe yapılan işkenceyi ekrana getirip dururken; Baykal küçük bir köpeği sevmiş. Hürriyet'e "Örnek davranış" diye haber olmuş. İyi de Baykal ne yapacaktı?.. Köpekleri tekmeleyerek, kuyruğuna teneke mi bağlayacaktı? Normal davranmak örnek davranış mı oldu?

Suyu bol bol içecek miyiz, içmeyecek miyiz? Kıyamet burda kopuyor Şimdi hemen her manken çantasında bir kocaman pet şişe ile gezer ve günde ortalama beş litre su içmek için çırpınırken **Dr Dağıstanlı** çıkmış, **"Böbrekler günde ortalama 1.5 litre sıvı temizlerler. Bundan fazlası böbreği yorar. Atılamayan da vücutta kalır, jöleleşir ve selülit yapar"** diyince yer yerinden oynadı

Şimdi içecekler miydi içme yecekler miydi?

Bana da faks yağdı tabii

Mankenlerden sorumlu köşe yazarı Hincal Uluç "zayıflamak için su içmeli mi içmemeli mi" konusuna el attı. Ese üzüldüğümüz uzmanlığı olduğu için de fakslar yağmış elbette! Haydi Uluç, çöz şu su sorununu da içecek miyiz, içmeyecek miyiz bilelim...

dandino

İsim babası Katoz Hayri

–Meraba Hayri Abi...
–Meraba genç, nedir mevzu?
–Abi biz bi müzik grubu kurduk, isim gerekiyor...
–Müzik grubuna isim bulmamaya yeminliyim güzelim...
–Niye abi?..
–Uzun hikâye...
–Anlat abi...
–Ya, bu ABBA var ya, onun elemanları isim için bana gelmişti...
–ABBA ha?..
–Kesme be güzelim. Ben bunlara şahane bi isim buldum...
–Ne bulmuştun abi?..
–Kesme dedim... Sonra bunlar tuttu, isim olarak...
–N'aptılar abı?..
–Eee, kesme be şekerim! Dur, ne dedim ben?.. Kesme be şekerim... Kesme... Şeker... Kesmeşeker nasıl?..
–Müthiş abı, sağol...
–Yeminim bozuldu ama, sevaba da girdim hani...

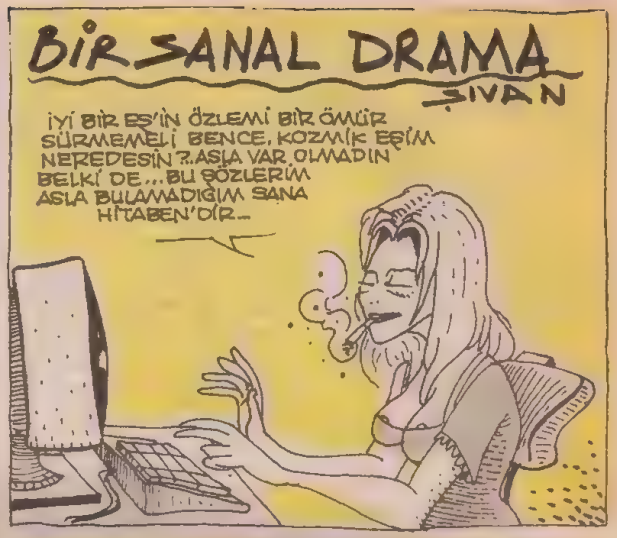

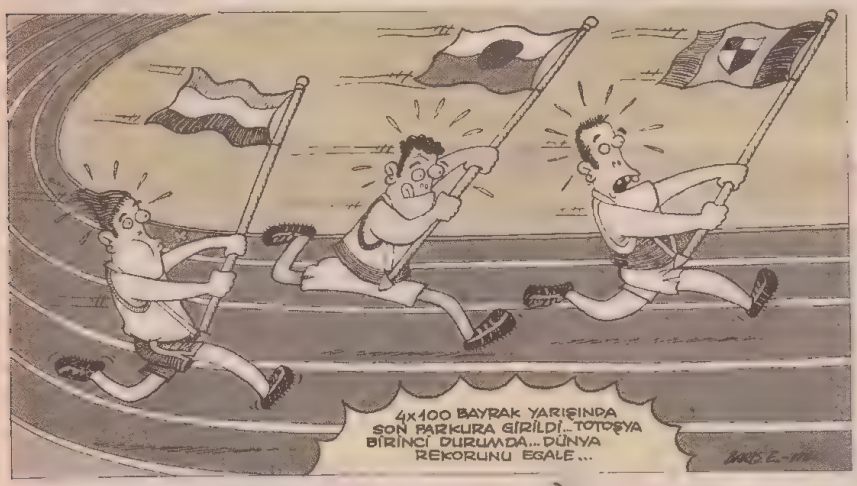

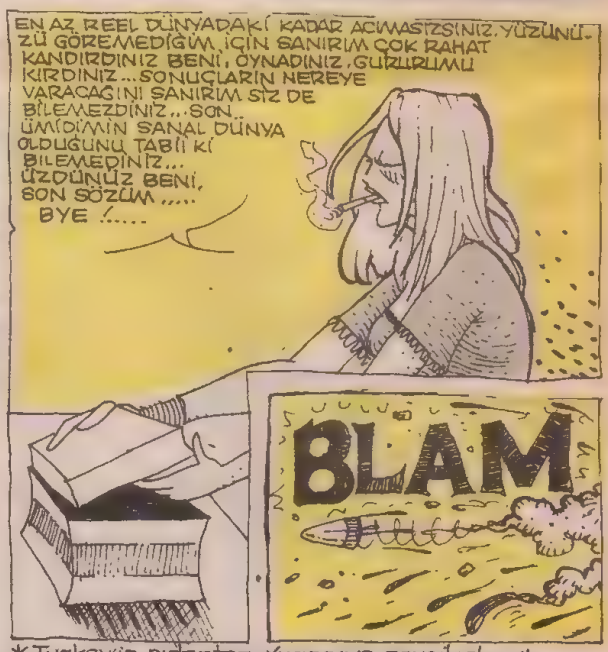

Turkey'in pırlantası Xxena'ya sevgilerle :

minik üstad
ZEYNEP DEMİRKALE
yazıyor

ÇARLİ VE DİĞERLERİ

Bir ara herkes birbirine medya maymunu demişti. Şimdi artık ÇARLİ var. En birinci, gerçek medya maymunuyla tanışmış bulunuyoruz. Diğerlerinin listede yerleri düştü. Şov dünyası acımasız!
Not: Tüm çocukların geçmiş 23 Nisan bayramını kutluyorum. Sevgili Ayça, senin de. Ne de olsa sen de bir çocuksun. Ama ne çocuk...

minik küstah
AYÇA UÇANKALE
yazıyor

MAYMUNCUK

TV'de bir maymun var, hiç sevmiyorum onu. Show yapan insanlardır, maymun sadece muz için şebeklik yapıyor. Para filan istemiyor. Çok saçma bir şey bu. Show yapıyorsan parasını fazla fazla almalısın. Mesela ben bu yazıları yazmak için Zeynep Demirkale'den çok daha fazla para alıyorum. Bir de 23 Nisan'da çocukların sokaklara dökülmelerini, bizim gibilere yakıştıramıyorum. Ama yine de bayramınız kutlu olsun. Senin de Z. D.

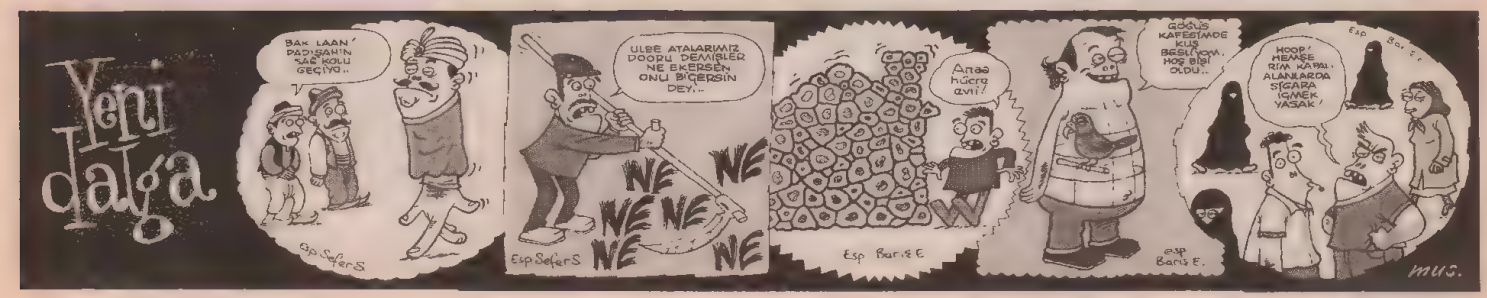

KOŞU MEYDANI

Altay Martı / Sencer

El kadar bir çocukken ne büyük keyfi vardı bademi ağaçlarına tırmanıp da herkesi ziyadesiyle heyecanlandıran at yarışlarını izlemenin..

Bu yarışlar uçsuz bucaksız ve silme kırmızı toprakla dolu Koşu Meydanı'nda yapılırdı. Bir gelin arabası gibi süslenmiş atların üzerinde hayran olduğumuz jokeyler vardı. Tahir Ağa, Osman Ağa, Cafer Ağa. Bunlar bildiğiniz jokeylere benzemezdi ama... Yelekli, iri yarı, uzun cizmeliydiler. Heybetlerini gören, atlara birazcık acırdı.

Koşunun yapılacağı gün aylarca önceden ilan edilir ve o muhteşem an geldiğinde ortalık insan kaynardı.

Şehrin üstdüzey yöneticileri de şeref tribününden izlerdi koşuyu. Tam bir devlet millet kaynaşması..

Fakat çok uzun sürmedi bu eğlence iki -üç yıl sonra at yarışları yapılmaz oldu. Koşu Meydanı issizlaştı, her yanını diken kapladı... Uzunca bir dönem ya koyun kuzu inege yaradı bu koskoca meydan...

Ya ellerindeki eski leğenlere tezek doldurup da kışı aftetmeyi düşünen yoksul - yaşlı kadınlara ...

Ya da kelebek yakalamaya çalışan biz haşarı çocuklara..

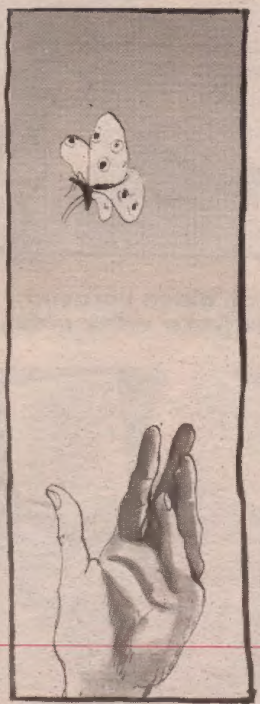

O rengarenk kelebeklerin can havliyle kaçarken elimde bıraktığı tozları hâlâ hatırlarım.

Bir süre sonra dikenleri tamamen yok etmeye karar verdik. Ve pırpırım tohumu gibi saçıldık meydanın her yerine elimizde yanan naylon parçaları ve pacavralarla...

Devamı arka sayfada

Baş tarafı 13. sayfada

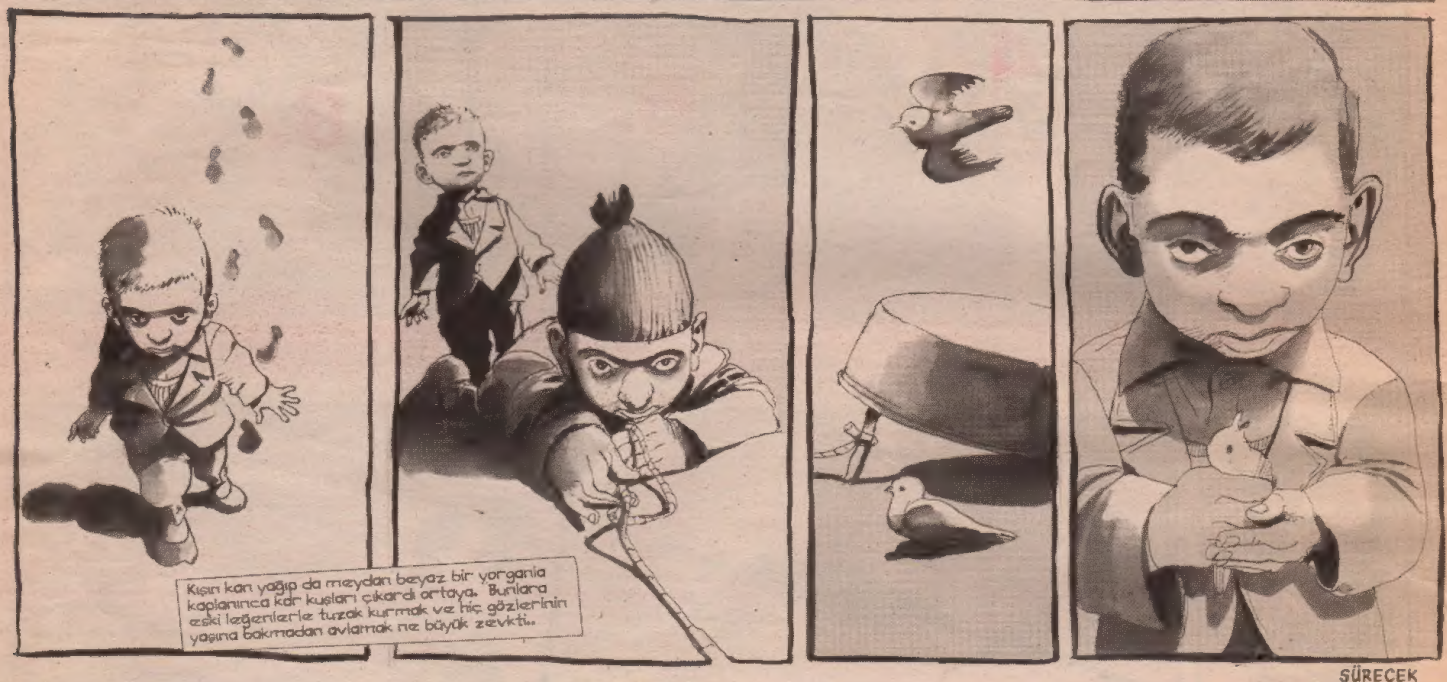

SÜRECEK

BU BİR İLANDIR
BU BİR İLANDIR
BU BİR İLANDIR
BU BİR İLANDIR
BU BİR İLANDIR
BU BİR İLANDIR
BU BİR İLANDIR

BU BİR İLANDIR
BU BİR İLANDIR
BU BİR İLANDIR
BU BİR İLANDIR
BU BİR İLANDIR
BU BİR İLANDIR
BU BİR İLANDIR

ÖYS DENEME SINAVI –Sayısal–

1. Bir yanardağdan haftada 300 ton lav akmaktadır. Bu lavların bir kısmı denize dökülmekte, bir kısmı ise zaman içinde soğuyarak kapılaca olayına dönüşmektedir. Kaplıcaya dönüşen 1m3 lavın yoğunluk dereceğiş 0.24 hektograd olduğuna göre o yanardağ, yılda ne kadar lav püskürtür?

a) 1400 desigrad,
b) Yanardağ diye birşey yoktur, c) 1500 kiloamper,
d) Endless love (sonsuz lav),
e) Hep biri.

2. Bir üçgenin dik köşesi o kadar uzundur ki, o üçgen zaman zaman prizma, bazen de beşgen gibi görünmektedir. Buna geometride ne denir?

a) Hipoteneffüs,
b) Müthiş yanılsama,
c) Yalan,
d) Hipopotem,
e) Hepsi.

3. Bir balığa dört taraftan olta atılmaktadır. Oltaların ucundaki solucanların ortalama ağırlığı 28 miligram olduğuna göre, balıktaki pul sayısı nedir? (İpucu: Balık Kefal cinsidir).

a) 40 bin,
b) 42 bin,
c) 2 milyon,
d) 5 milyar,
e) Kefal'de pul olmaz.

4. Giresun'dan yola çıkan bir mobilet saatte 60 km. hızla gitmektedir. Aynı anda Anamur'dan yola çıkan bir ticari taksi ise 10 km. gittikten sonra, yole geri vitesle devam etmiştir. Bu iki aracın ne zaman, nerede karşılaşması gerekir?

a) İki gün sonra bir sünnet düğünü için Ankara'da,
b) Bir hafta sonra Kapadokya'da,
c) Üç gün önce Bilecik'te bir seminerde,
d) Haziranda dünya kupası için Paris'te,
e) b şıkkı hariç hepsi.

5. Tarık, Hakan, Serkan, Volkan ve Özkan'ın toplam yaşı 250'dir. Bu kişiler beşiz olduğuna göre, her biri 50 yaşındadır. Zaten konu bu değildir. Diğerlerinin isminde uyum varken, Tarık da nedir? Beşiz çocuk babasının bu davranışına psikolojide ne denir?

a) Delimsirek atılganlık,
b) Keyfekeder peder,
c) Serçe Parmak ayrıksılığı. ("Hani bana" olayı),
d) Soru yapı itibarıyla yanlıştır, cevaplanamaz.,
e) Hiçbiri.

6. Bir kimyasal çözeltide belirgin olarak kükürt molekülleri göze çarpmaktadır. Bu durumda kalsiyum eriyiğini rahatsız etmektedir. Bu rahatsızlığın, kalsiyum sandoz reaksiyonuna dönüşmesi için hangi element gerekir?

a) Can eriyiği,
b) Hitasyum ferdinand,
c) Sülfürik asetik,
d) Hit pop,
e) Vay be biz kalsiyum sandoz, meğer potasyummuş.

7. Bir arabanın dikiz aynasına 14 derecelik kıl açıyla gelen ışık (ışın), yansıdıktan sonra bir terzinin gözünü almakta ve daha sonra da bir balkonun brandasında parlamaktadır. Işının kırılma indisi 108 hektotik olduğuna göre, yukarıda adı geçen terzi hangi pozisyondadır?

a) Yorgan altında,
b) Loto kuyruğunda,
c) Halı sahada, stoper mevkiinde.
d) Hepsi,
e) Evet, d, hepsi.

8. Bir sınavda 140 soru sorulmuştur. Bu sorulardan en az 100'ünün yanıtı (c) şıkkıdır. Diğer şıklara eşit muamele yapıldığına göre, (c) şıkkına böylesine yüklenilmesine trigonemetride ne denmiştir?

a) Öklitusomania,
b) Soruları Cevat Hoca hazırlamıştır,
c) Ne var, nesi varmış c şıkkının
d) Hadi ordan,
e) Yapmayın beyler, hiçbiri

** Cevaplar için haftayı bekleyiniz. Ama bu demek değil ki, haftaya kesin birşey söylenir! Bazen cevap verilmez!*

S. Gürpınar

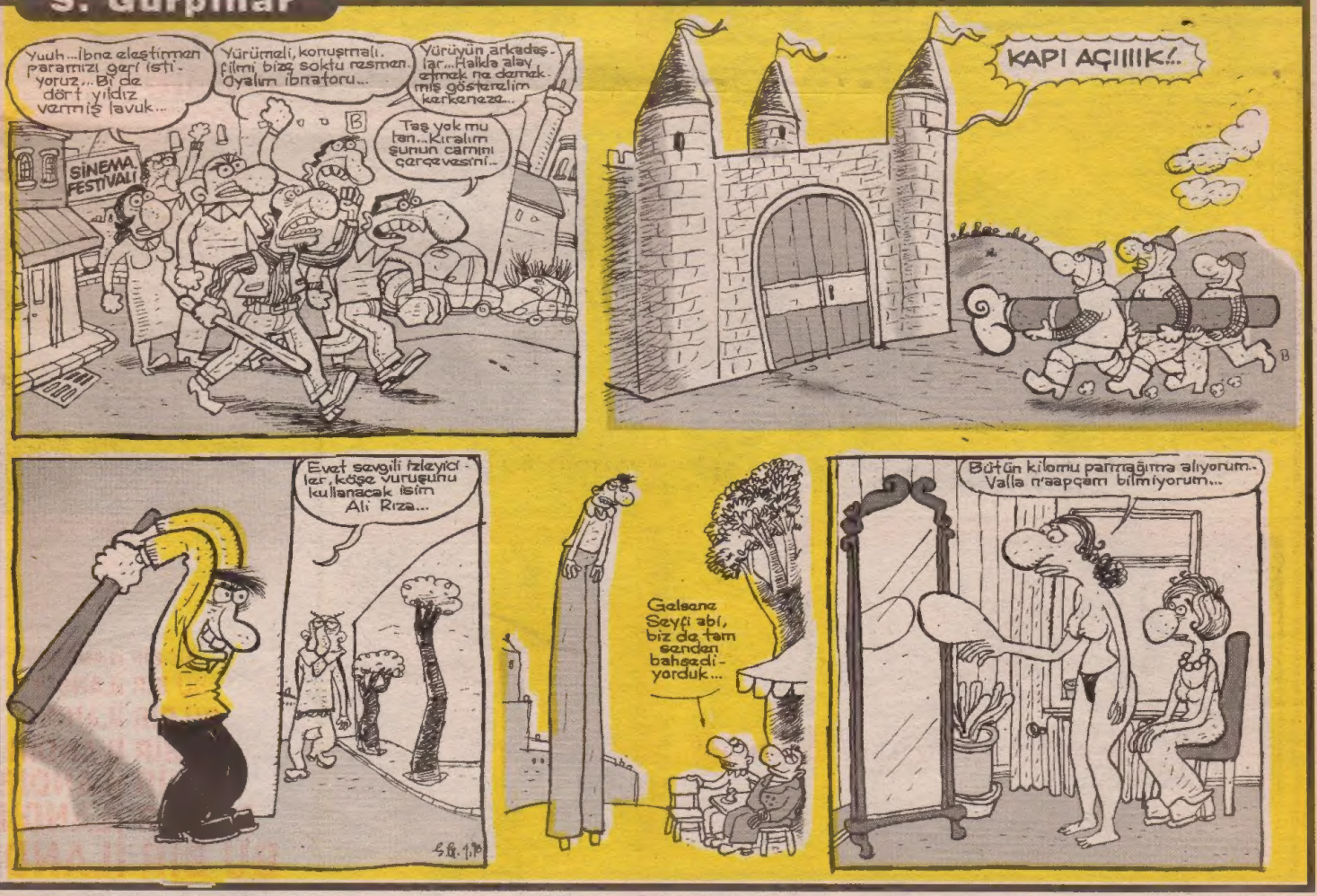

Şakası bile komik...
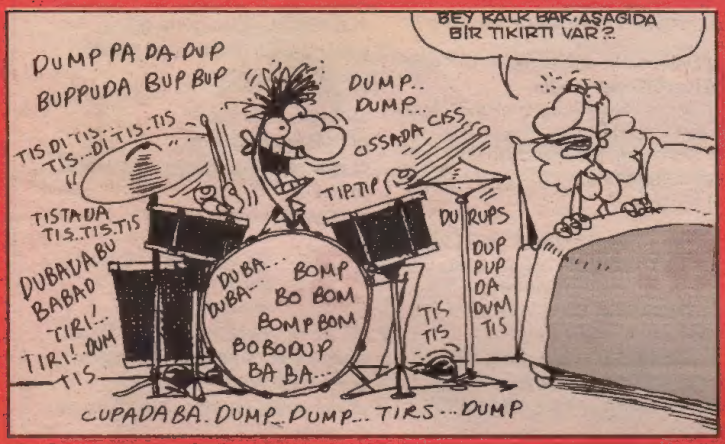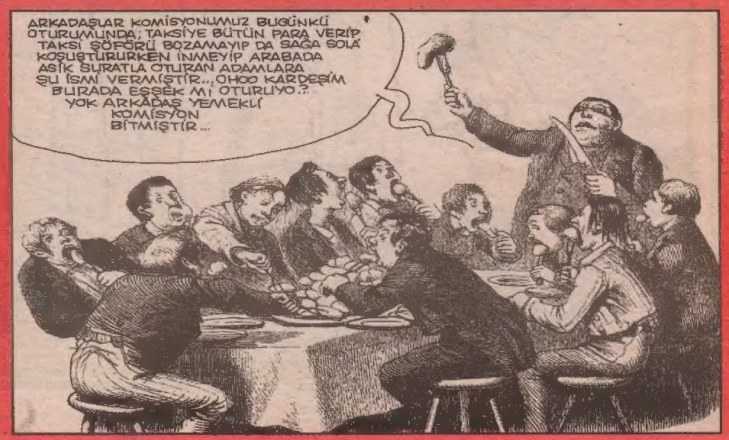
B.BAYRAM.